

Plagiat | Materiał pomocniczy

1. *Prowadzący głośno czyta uczestniczkom i uczestnikom pierwszą część tekstu*
2. *Uczestnicy dyskutują na temat tego, co zyskała, a co straciła Katarzyna.*
3. *Prowadzący czyta drugą część tekstu*
4. *Dalsza dyskusja*

1. Katarzyna ma odrobić zadanie domowe. Nauczyciel polecił jej napisanie wiersza o jesieni. Katarzyna jest bardzo niezadowolona, bo tego popołudnia chciała spotkać się z koleżankami. Jednak do tej pory miała z polskiego same piątki i nie chce dostać złej oceny. W dodatku pisanie wierszy nie jest jej mocną stroną. Prawdę mówiąc, nigdy tego nie robiła i nawet nie wie, jak miałyby się do tego zabrać. Włącza komputer. Po dłuższych poszukiwaniach trafia na bloga prowadzonego przez jej rówieśnika. Paweł zamieszcza na blogu swoje wiersze. „Nikt się nie dowie” – myśli Katarzyna i szybko przepisuje najkrótszy wiersz, jaki znalazła, opowiadający o kolorowych liściach. Zadowolona wychodzi z domu. Następnego dnia nauczyciel przegląda zeszyt z wierszem i proponuje Katarzynie, żeby umieścić wiersz o liściach w szkolnej gazecie ściennej. Katarzyna zgadza się, zadowolona, że tak gładko poszło i nikt jej nie pytał, co myślała i co chciała powiedzieć, pisząc o wirujących, kolorowych liściach.

Kilka dni później gazetka jest gotowa. Czyta ją wiele osób. Wszyscy gratulują Katarzynie, w której nagle objawił się niezwykle poetycki talent.

2. Tomasz jest raczej nieśmiały, ale znakomicie umie to maskować. Koledzy uważają go wręcz za duszę towarzystwa. Zawsze wygadany, sypiący dowcipami jak z rękawa, zawsze chętny do wygłupów i gry w piłkę. Koledzy nie wiedzą, że Tomasz wieczorami prowadzi bloga poetyckiego. Tomasz też raczej nie kwapi się z ujawnieniem informacji, bo nie wiadomo, jak by zareagowali koledzy. Czasem wysyła swoje wiersze na konkursy poetyckie i liczy na to, że kiedy zdobędzie jakąś nagrodę, to będzie mu łatwiej rozmawiać o tym z kolegami, którzy wprawdzie nie lubią poezji, ale doceniłoby zwycięstwo. Na blogu podpisuje się „Paweł”, chociaż i tak jest prawie nie do rozpoznania: nie podał żadnych szczegółów, nawet swojego miasta. Zresztą nikt poza siostrą nie wie o jego wierszach.

Któregoś dnia w szkolnej gazecie ściennej widzi swój wiersz, podpisany „Katarzyna”. Katarzyna to dziewczyna z wyższej klasy, której Tomasz nie zna. Wie tylko, że to świetna uczennica, przewodnicząca samorządu szkolnego.